

Meçhule Yazılmış Mektuplar 37

– İbrahim Kilik · 21 Nisan 2010

Mektuplar mektupları izledi; ama henüz senin izine rastlayamadım. Bir iz bir emare bulabilsem, adım adım yayan yapıldak demeden iklimine , mevsimine yol alırdım.

Üçler,Yediler ,Kırklar aşkına; kırkıncı mektubumu yazmadan onu da meçhul ve muhayyel adreslere yollamadan. Bir ışık gönder. Bir ışık ki özünde gülüşün şavkında gelişin olsun. Şu yazdığım mektuplar ellerinin güzelliğini solusun. Ben, bu bozkır şehrinde sensizlikten bunaldım, boğuluyorum. Bana nefes alıp vermeyi çok görme, bir haber gönder. En azından nefes alıp verdiğini bileyim. O zaman hiç değilse meçhul adreslere mektup yazarak avuturum gönlümü.

Gözden ıraksın ama gönlümün içindesin. Hâla kulaklarımda çınıyor güzel sesin. Hayal aynamda hayalin demleniyor. Bir gün çıkıp geleceğin ümidim hiç eksilmiyor. Bekliyorum rüzgâr yeveli bir atla dolu dizgin iklimime gelişini. Ve geldiğin andan itibaren yedi gün yedi gece bayram ilan edeceğimi bilmeni istiyorum.

Bu bayramda, tek bayram sevincimin sen olacağını biliyorsun. Zaman bu kadar hızlı geçerken, gözlerimi ıztacağın demi geciktirme ne olur! Senin vuslatından ziyade dünyalık bir isteğim yok. Yokluğunda, sabır tezgâhında ipek kilimler dokuyorum. Her düğümünde sen olan nadide kilimler. Ve kilimlerin adını hasret kilimleri koyuyorum.

Benim bu hasret yumağı hâlime,selâm gönderdiğim turnalar üzüyor. Güvercinler su içmiyor nicedir. Bazen bir seher vakti düşlerime ellerin geliyor. Rüyada bile başımı döndürüyor, zambak ellerinin albenisi. O sarhoşlukla uyanıyorum.

Buz gibi sularda yıkıyorum yüzümü ellerimi.O seher vaktinde, zaman hayalimde güzelliğini soluyor. Senin hayalinle yaşadığım mekan ve an güzelleşiyor. Bu güzelliği kaybetmeden , sözlerime burada nokta koyuyorum, en içten selam ve sevgilerimi sunuyorum. Sağlıcakla kal. Tekrar yazmak ve yazışmak ümidiyle...